NA PUTU KRIŽA S KRISTOM

ZLATKO RAJČEVAC

21680

ZLATKO RAJČEVAC

S KRISTOM NA PUTU KRIŽA

SLAVONSKI BROD, 1984.

Odobrenjem Biskupskog ordinarijata u Đakovu, broj: 374/1984 od 18. siječnja 1984.

Izdavač:
RKT. ŽUPSKI URED — NUŠTAR
Odgovara: ZLATKO RAJČEVAC

Tisak: »Plamen« — Slavonski Brod

POSVETA

Navršava se deset godina otkako je svoj križ biskupstva započeo nositi Msgr. Ćiril Kos, biskup đakovački i srijemski.

Obilježavajući ovaj jubilej **posvećujem** ove retke razmišljanja i pobožnosti **»S KRISTOM NA PUTU KRIŽA« svom biskupu.**

U Nuštru, 23. siječnja 1984.

Autor

UVODNA MOLITVA

Gospodine, Ti želiš da živimo ljudski. Kao Tvoje slike, da živimo ljubav. No ljubav živjeti treba naučiti.

Najveću školu ljubavi i nedostižan uzor Čovjeka dao si nam u svom Sinu Isusu — Bogočovjeku na Njegovu putu križa. I vrhunac je umijeća ljubavi na vrhu Golgote.

Želim srcem i razmišljanjem poći tim putem, dijeleći ga s Tobom.

Daj da mi taj put bude prava pouka. Amen.

I postaja — **ISUSA OSUĐUJU NA SMRT**

Na sudištu smo . . .

. . . Sudište na kom nepravda
ucjenom i podlošću Pravednosti sudi.
I samog Svemoćnog Boga
k'o razbojnika i zločinca
ûzima vlastite Ljubavi vezuju ljudi . . .
. . . Ruglo od sudišta
što ga stvoriše ljudi osudom bijesa
koji za smrću Ljubavi žudi,
a razbojniku slobodu nudi!

O, da se mogu od sebe skriti!
Tâ, ljudi, jeste li ljudi
kad u vama ljudskosti nema,
već vam savjest spava i drijema,
a bijes krvoločnost i sljepilo budi?!
Stidim se pred ovim sudištem
čovjekom biti!

\+ + +

MOLITVA — Gospodine, udijeli mi razboritosti u rasuđivanju i prosuđivanju, da ne sudim, kako ne bih — prema Tvojoj riječi — i sâm bio suđen.

Toliko puta sam Te i ja osudio osuđujući ljude, a često i krivo — oprosti Kriste!

Udijeli mi milost, da moj sud bude jedino sud ljubavi i praštanja, te postane zalog nade u Tvoje milosrđe meni grešniku na konačnom sudu. Amen.

II postaja — **ISUS PRIMA NA SE KRIŽ**

Istinsku nevinu ljubav
prekriženu osudom nepravde
u dvije drvene grede
Krist prima na leđa . . .

. . . Teške su grede za izranjena leđa.
Bolno je ruglo i sramota
i agonija lišavanja života,
al' mirno sve to prima na pleća . . .

. . . Tek okorjelost
i zaslijepljenost ljudi
kojima leđa nudi
u srcu rane budi
i ispaćenu dušu Mu vrijeđa.

\+ + +

MOLITVA — Već rođenjem primio sam na se križ života. Daj Isuse, da prihvaćajući ga, znam da je kao i Tvoj križ plod jedne ljubavi.

Daj da i sve križeve koje donosi život s ljubavlju prihvaćam, jer jedino tako mogu uroditi plodom. Amen.

III postaja — **ISUS PADA PRVI PUT POD KRIŽEM**

Pod križanjem ljubavi
s teretom:
neposluha, pobune i grijeha
sâm Bog k'o nemoćan pada . . .

. . . Al' ustaje
da put nastavi i ustraje
videć' one koje voli
i za koje trpi i moli
— obuzete strašću ruganja, podsmijeha —
a znajuć, da im je On jedina nada.

O, bijedna li jada
koji se ruga
i podsmijeva Ljubavi
koja zbog njeg pada i strada!

\+ + +

MOLITVA — Isuse, koji si osjetio teret pada, budi uz one koji prvi put u životu padaju, da taj pad ne bude bez ustajanja, te tako postane propast.

Pomozi mi da i ja imam snage pružiti ruku spasa takvima — pa i kad im se drugi budu rugali — te tako postanem sudionik Tvog pada ljubavi i spasa. Amen.

IV postaja — **ISUS SUSREĆE SVOJU SVETU MAJKU**

Susret:
tjelesnih patnjâ Sina
i majčinskih duševnih boli . . .

. . . Susret dviju dušâ
natovarenih teretom ljudskih sudbina.
Šutke . . .
bez riječi.

Tek izmijenjen pogled zbori:
»Majko?! — Sine!? . . .
. . . tako biti mora
kad se istinski voli«!

Nedosežnih li dubinâ
u susretu zemlje i Neba
kratkim susretom Majke i Sina
u koje se sliše prezrenih ljubavi boli!

\+ + +

MOLITVA — Kriste, koji si susreo svoju svetu Majku, daj da svi koji nose križ života dožive svoj susret. Da se nađe netko tko će makar bez riječi podijeliti njihovu bol.

Prosvijetli me, Gospodine, svojim susretom, da osjetim kad možda od mene budeš tražio, da budem »majka boli« za nečiji susret. Amen.

V postaja — **ŠIMUN CIRENAC POMAŽE ISUSU NOSITI KRIŽ**

Jadna li Cirenca!
Čudna li čovjeka . . .!
. . .Da sretan postane i čast ima
koja nije dana svima
morahu ga prisiliti.
Da jedini uz Krista stane
i za se i braću ljude
pomogne povijest promijeniti.

Čudan nam je Šimun,
no on ne znâde kom pomaže
i što se ima zbiti.

Al' čudna li mene!

Koliko put se nastojah skriti
kad treba pomoći strancu ili neznancu.
Kad treba »Cirenac« biti,
a znadoh da me zovu
da pomognem danas Kristu križ nositi.

\+ + +

MOLITVA — Dragi Isuse, daj da gledajući Šimuna osjetim koja je sreća biti nečiji »Cirenac«, pa mu sudbinu promijeniti, pomogavši da svoj križ do kraja iznese.

Neka me u tom uvijek vode riječi: »Što učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste«.

Daj da sudjelujući u nošenju tuđih križeva postanem sudionik plodova Tvoga križa. Amen.

VI postaja — **VERONIKA PRUŽA ISUSU RUBAC**

Herojstvo zgaženih prezira
i ljudskih obzira
skupa s nježnošću žene
sadržani u pružanju rupca
s iskrenom sućuti . . .

. . . Krist briše
krvavo, znojno i popljuvano lice . . .

. . . Kap utjece u moru prezira,
al' kap koja savjest dira:
tol'ko put si, Kriste,
poput ove žene trebao i mene.
A možda sam mjesto rupca
pružio Ti nešto poput Judina poljupca?!

Dok lice brišeš, Kriste,
zbriši i s mene pečat kukavice!

\+ + +

MOLITVA — Kriste, neka me ova hrabra žena nauči, da ne podliježem obzirima pred masom kad treba obrisati Tvoje lice.

Daj mi milost, da mogu prepoznati ga i pokušati obrisati i u dušama one braće u kojima je već potpuno iznakaženo, jer sve si nas na svoju sliku stvorio.

Daj, da tako pristupajući braći ljudima, prilazim i bliže Tebi. Amen.

VII postaja — **ISUS PADA DRUGI PUT POD KRIŽEM**

Krist koji svemoću svijet drži
pod teretom našeg duga
iznemogao ponovo pada . . .

. . . Pad je teži no prvi
jer se ponavlja,
a sve je manje krvi
i snage je sve manje . . .

. . . No bljesne saznanje: žrtva sam!
I tajna ustrajnosti se nastavlja,
te slijedi mučno podizanje
pod teretom mene i tebe
što se na križ objesismo.

Žalimo Krista — htjeli bismo Ga dići!

. . . A ni svijesni nismo,
da treba pokušat' sa križa sići,
jer možda je baš teret našeg jada
kamen spoticanja i uzrok pada.

\+ + +

MOLITVA — Gospodine, neka Tvoj drugi pad bude snaga onima, koji se u vlastitoj sigurnosti prevariše i ne mogu shvatiti, da se ipak može ponovno pasti, ali i ustati.

Svojim drugim padom nauči nas, da treba uvijek ponovo kretati, pa i kad nam se učini, da je to — tapkanje u mjestu. Amen.

VIII postaja — **ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE**

Iscrpljeni i ostavljeni Krist
kom utjehe treba
upravo k'o gladnu komad hljeba
jeruzalemske žene tješi . . .

. . . Ljubav sebe zaboravlja
i svoju ostavljenost i nemoć,
a sebe i svoju svemoć
— u nemoći —
na pladanj služenja stavlja
tješeći čovjeka koji zgriješi . . .

. . . Ovako jadan, utjehe potreban
Krist je onaj koji tješi!

Tko da ovo shvati
i tajnu Božje ljubavi riješi?!

\+ + +

MOLITVA — Isuse dragi, nauči nas imati lijepu riječ utjehe i onda, kad nam je i samima teško.

Dok tješimo druge, a možda nam je samima potrebna utjeha, daj da osjetimo koliko smo blizu Tebi i kako je velik naš udio u Tvojoj žrtvi. Amen.

IX postaja — **ISUS PADA TREĆI PUT POD KRIŽEM**

Božja svemoć ukrštena s ljubavlju
kao da je slijepa
i iznemogli Krist
i po treći put pada . . .

Sile su mu pred izmakom.
Preteško je ustajanje.

Al' nešto nadljudsko ima što Ga diže.
To je znanje; da križ dižuć'
svoju ljubav — palog čovjeka diže
i da je svakim svladanim pedljom
tom cilju sve bliže.

. . . . I ustaje pun agonije,
jer sluša glas: »jedini je spas
ustrajat do Kalvarije
pod tim križnim znakom«!

\+ + +

MOLITVA — Tvoj treći pad, Gospodine, neka nam postane»daska spasa«, kad od silnog posrtanja posumnjamo u sebe, kad zaprijeti malodušnost.

Gledajući Tebe kako ustaješ, daj da spoznamo, da je jedini pravi izlaz — držeći se za Te — ustrajati do kraja. Amen.

X postaja — **ISUSA SVLAČE**

Gola istina o grijehu
i samog će Boga svući . . .

. . . Posljedice našeg htijenja:
Bogom biti
— razgoličen On sad snosi.

Ohološću razodjeven
stanje stvari mijenja.
Poniženjem gola tijela
golotinju našu kosi
i zamisli vražjeg djela
svojom žrtvom smrt donosi.

. . . Golotinju našu dijeli,
jer nas Žrtvom žarko želi
zadovoljštinom obući!

\+ + +

MOLITVA — Gospodine, kada me savjest svuče i nađem se oči u oči sa svojom golotinjom, te se samoga sebe zastidim, daj da se uvijek sjetim; da se mogu zadovoljštinom iskrena kajanja zaodjenuti, koju si Ti svojim svlačenjem zaslužio. Amen.

XI postaja — **ISUSA PRIBIJAJU NA KRIŽ**

Za putokaz u budućnost
hladno - k'o običan natpis
najsvetije tijelo
na križ pribijaju . . .

. . . Ni ne znaju
— dok krvnički udaraju —
da rađajuć' boli
grijehom grijehe razapinju
na drvetu da uminu,
jer na drvu i počinju.

Zgražamo se nad prizorom:
Krista na križ pribijaju . . .?!

. . . A možda i moje ruke
u tom poslu krvi, muke
makar čavao dodaju?!

\+ + +

MOLITVA — Isuse, kad me nemilosrdna zbilja života bude pribila na križ bolesničke postelje ili operacionog stola, daj da mi Tvoje razapinjanje bude snaga, jer tako i ja dijelim s Tobom Tvoje pribijanje na križ i sudjelujem u svom otkupljenju. Ali ja zasluženo, dok je Tebe to otkupljenje nevina na križ pribilo. Amen.

XII postaja — **ISUS UMIRE NA KRIŽU**

Razapeta između propasti i spasa
Ljubav - Krist izdiše ...

... S okusom gorčine
riječima: »Oče, oprosti im
jer ne znaju što čine«
prašta grijehe, krivnju briše.

»Oče, u ruke Tvoje predajem duh svoj ...
izdržao sam do kraja.
Otvorena su vrata Raja
— dobiven je boj.
Ništa ne želim više!«

Svršeno je.

... Nije više čuti glasa ...
Tek bez riječi Djelo Spasa
jednu novu povijest piše.

\+ + +

MOLITVA — Gospodine, kadgod budem prisutan umiranju, daj da mi pred očima bude Tvoje umiranje i svijest, da Tvoja prisutnost osmišljuje taj - nama pomalo neshvatljivi čin.

Budi, Isuse, svojom milošću prisutan i u času mog umiranja, da osjetim njegov smisao. Amen.

XIII postaja — **ISUSA SKIDAJU S KRIŽA**

Sa križa — prvog žrtvenika
skidanjem Kristova lika
— k'o mrtav sagorjeli prinos —
skidaju žrtvu i svećenika ...

... Tužna je slika ...

Tužna za Majku Boli
koja Ga u krilo prima.
Tužna za Učenika
kog — po oporuci — za sina ima
i kog Ona, a on Krista voli.

... Je li dovoljno tužna za nas,
da požalimo
što smo Ga grijesima proboli?!

\+ + +

MOLITVA — Kad kojeg pokojnika počmu skidati sa spiska sjećanja, da ostane još samo ime, daj Isuse, da shvatim; da se ne radi o običnom broju, već da je kao i prije Tvog skidanja postojala žrtva i put križa jednog života.

Daj da molim za takve pokojnike, jer možda si kojom skrovitom patnjom tog života baš i meni zaslužio koju milost. Amen.

XIV postaja — **ISUSA POLAŽU U GROB**

Prizor — ljudski gledan — besmisao:
Začetnika života u grob stavljaju.
Krista — životvorca
koji mrtve oživljava
mrtva sahranjuju ...

... Sjena sumnje
pobjedom na vjeru vreba ...

No, tu je smisao:
Krista k'o sjeme koje umire,
da proklija klicom hrane
za naš novi život
u zemlju stavljaju.
Pokapajući Ga
sahranjuju smrti ostatke i sjene
što se od svog smisla
uništenog reastavljaju.

... Tâ, to dobro znamo,
jer nam riječi odjekuju:
»O, bezumni i spora srca ...
... zar ne čuste,
da to tako biti treba«?!

\+ + +

MOLITVA — Isuse, daj da pogled na Tvoj grob bude osvježenje moje vjere u Uskrs, pa da misleći na svoj grob, stičem što bogatiju ostavštinu duha za susret s Tobom u mom uskrsnuću. Amen.

ZAVRŠNA MOLITVA

Isuse, na kraju ovog križnog puta, daj mi srca i volje makar djelić prijeđenog u život pretočiti.

Učini, da makar malo više budem čovjek — i to čovjek ljubavi i praštanja — nego li prije.

Neka mi Tvoj prijeđeni put križa dođe uvijek pred oči, kad bude teško čovjekom biti, ljubiti i praštati, da se ne predam, već gledajući u Tebe ustrajem do kraja života. Amen.